

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010019
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3620010019.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaných U. C. a D. C., na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2021 takto

rozhodol:

1/ U. C., M.. XX.XX.XXXX F. U., A. Q. R. XXX/X, U. a

2/ D. C., M.. XX.XX.XXXX F. U., A. Q. R. XXX/X, U.
sú vinní, že

ako rodičia z nedbanlivosti umožnili svojim deťom mal. C. C., M.. XX.XX.XXXX, žiakovi 1. ročníka Strednej odbornej školy Jána Antonína Baťu, Námestie SNP 5, Partizánske a mal. P. C., M.. XX.XX.XXXX, žiačke 1. ročníka Strednej odbornej školy Jána Antonína Baťu, Námestie SNP 5, Partizánske, u mal. C. C. v dobe od 02.04.2019 do 05.04.2019 a od 10.06.2019 do 21.06.2019, u mal. P. C. od 02.04.2019 do 05.04.2019, od 01.05.2019 do 31.05.2019 a od 10.06.2019 do 21.06.2019 teda v školskom roku 2018/2019 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na ich dochádzku do školy, nezaujímali sa o ich dochádzku do školy, umožnili im záškoláctvo a tým mal mal. C. C., M.. XX.XX.XXXX v školskom roku 2018/2019 za obdobie od 02.04.2019 do 05.04.2019 a od 10.06.2019 do 21.06.2019 spolu 81 neospravedlnených vyučovacích hodín a mal. P. C., M.. XX.XX.XXXX mala v školskom roku 2018/2019 za obdobie od 02.04.2019 do 05.04.2019, od 01.05.2019 do 31.05.2019 a od 10.06.2019 do 21.06.2019 spolu 203 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoje maloleté deti vystavili nebezpečenstvu spustnutia

teda

z nedbanlivosti vydali osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnili jej viesť záhaľčivý život,

čím spáchali:

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaná 1./ U. C.

Podľa § 251 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci súhrnného trestu súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti vykonávať sprostredkovateľskú činnosť s ojazdenými motorovými vozidlami v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti z trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/74/2019-171 zo dňa 29.11.2019, doručeného jej 06.12.2019, právoplatného dňa 17.12.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2./ D. C.

Podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, neprihliadnuc k § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. k peňažnému trestu 600,-€ (šesťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 251/19/3305-34 doručenej súdu dňa 10.02.2020 proti obžalovanému, pre skutok právne kvalifikovaný ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ , ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák., po jej preskúmaní, samosudca nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané výsluchy obžalovaných, opatrovníka poškodených maloletých, maloletých poškodených, svedkov L.. V. Y., I. R., R. Š., listinné dôkazy ktoré sú súčasťou spisu a bol zistený tento, pre právne posúdenie obžaloby rozhodný skutkový stav.

Obžalovaná U. C. uviedla, že sa cíti byť nevinná. Každé ráno vodila deti do školy, vie to aj majsterka. Chodila pre ne alebo ju čakali doma alebo pri škole. Len keď boli deti choré tak boli doma. Chodila s deťmi k doktorke alebo jej volala a ona im predpísala tabletky. Deti sú chorľavé. Mal. C. má odmalička problémy s obličkami. Keď neboli deti v škole, boli choré, nemôžu mať preto neospravedlnené hodiny. Mali horúčky problémy so žalúdkom, teploty, hnačky. Stále jeden od druhého boli chorí. Nie je možné, že neboli dva a pol mesiaca v škole. Za MUDr. Y. chodila s deťmi alebo jej telefonovala, lekárka jej hovorila, že ak deťom bude lepšie ani nemusí s nimi ísť a potom im dá ospravedlnenie. Ona je onkologický pacient. Keď bola chorá pre ospravedlnenky poslala druhu. Chodievali aj za rodinou do Brna, keď mali rodinné problémy. Bolo to zo dva razy aj počas žalovaného obdobia, no len na dva dni. Otec sa o deti zaujíma, bývajú spolu. Obžalovaná je práceneschopná, má zdravotné problémy. Mal. C. už nechodí do školy aj P. už tento rok skončila povinnú školskú dochádzku. Je si vedomá len toho, že odovzdala neskoro ospravedlnenku. Obžalovaná je toho času evidovaná nezamestnaná. Podnikanie pozastavila.

Obžalovaný D. C. uviedol, že ospravedlnenky, ktoré zabezpečil neboli falošné, boli originálne od lekárky. Manželka bola po operácii. Manželke sa len raz stalo, že zameškala dať ospravedlnenky detí v škole. On na lekárku žiaden nátlak nerobil. Deti školu nezanedbávali, venovali sa aj športu, P. chodila na hádzanú a C. na karate. Manželka bola dohodnutá s lekárkou, že nemusia ísť k nej, keď budú deti choré, ospravedlnenku deťom dá. Takto na diaľku riešila veci, pretože u lekárky Rómovia z Nábřežnej ulice robili neporiadok. Keď bývali deti choré, dávala im lekárka ospravedlnenku. Deti bývali choré naraz, ochoreli jedno od druhého. U nich v komunite je aj zvykom, že keď je niekto chorý, ale má pohreb, idú za ním, takto boli aj v Brne, no bolo to len dva či tri dni. Aj v škole im povedali, že keď to bude tak krátko, že sa to akceptuje. Tvrdil, že sa nemohlo stať, že pokiaľ v máji 2019 deti neboli v škole, že by nedali ospravedlnenku. Obžalovaný je slobodný, no žije s družkou - obžalovanou. Majú spolu tri deti, mal. P.,

C. a dospelého syna U.. Družka je živnostníčka, podniká aj syn U.. On žije z prostriedkov po otcovi, pričom si privyrobit' brigádnicky či pomôže synovi. Vie si tak zarobiť 1000-1500,-€ mesačne. Je chorý na srdce, má cukrovku, vysoký krvný tlak a užíva lieky na úzkosť.

Opatrovník poškodených, advokát Mgr. Martin Spišiak sa k obžalobe nevyjadril, len ju vzal na vedomie. Nárok na náhradu škody nebol uplatnený.

Mal. poškodený C. C. využil právo odoprieť vypovedať vo vzťahu k blízkym osobám - rodičom .

Mal. poškodená P. C. využila právo odoprieť vypovedať vo vzťahu k blízkym osobám - rodičom .

Svedkyňa MUDr. V. Y., všeobecná lekárka pre deti a dorast, lekárka maloletých poškodených uviedla, že deti prevzala do evidencie v roku 2010. Za celé obdobie nemala s nimi problém. Riešila vždy len akútne problémy, deti nebývali často choré. V máji či júni 2019 prišiel obžalovaný či by nedala deťom ospravedlnenku, to odmietla. Prosil opakovane, uvádzal, že manželka má zdravotné problémy, je hospitalizovaná v Bratislave, mala plnú čakáreň, bolo hektické ráno, tvrdil, že sa nevie o deti postarať a vystrojiť ich do školy, preto na naliehanie povedala sestre, aby mu ospravedlnenku dala. Podľa jej vedomostí neboli deti choré, ona deti nevidela. Takáto výpoveď svedkyne bola aj prečítaná z prípravného konania. Napokon však uviedla, že nie len u nej, ale všeobecne je prax taká, že ak je choré dieťa, má hnačku, teploty, zvracia, rodič zavola, ona ordinuje liečbu "na diaľku" a zaeviduje dieťa, že je choré. Káže rodičom za dva tri dni zavolať a postupuje podľa priebehu liečby. Mohlo to tak byť, že išlo aj o prípad obžalovaných, už si podrobnosti nepamätá. Bolo prečítané zo zápisnice z prípravného konania, ako boli vypísané ospravedlnenky poukazujúc aj na jej správu polícii. Na otázku sudcu, na základe čoho ospravedlnila práve dni ako sú v zdravotnom zázname detí, uviedla, že podľa toho aké dátumy uviedli rodičia. Uviedla k mesiacu máj, že sa nemôže stať, aby celý mesiac dieťa nevidela, no ani to, že by niektoré dni nebolo choré a riešené, ako uviedla vyššie. Uviedla, že ospravedlnenky sa vypisovali postupne, pričom uviedla, že 03.06.2019 si pamätá že vystavovala aj tie májové. Či deti boli alebo neboli choré nevie.

Svedok I. R., triedny učiteľ maloletých poškodených uviedol, že rodičia zo začiatku ospravedlnenky dávali, postupne sa absencie zvyšovali. Matku kontaktovala majsterka, on si nepamätá či kontaktoval rodičov. Prečítaná bola časť jeho výpovede z prípravného konania z 23.01.2020 na č.l. 74-75, kde uviedol, že v pondelok bývalo teoretické a ostatné dni praktické vyučovanie, majsterkou bola p. Š.. Vysokú absenciu mali deti už v prvom polroku, no ospravedlnenú. Popísal aj neospravedlnené hodiny detí v dňoch ako bolo uvedené v obžalobe až do 21.06.2019. Obžalovaná uviedla, že bola v tom čase chorá, onkologický pacient, všetky ospravedlnenky mal, poznačili si to, len ich neskoršie doniesla, boli v žiackej knižke.

Svedkyňa R. Š., majsterka odborného výcviku v škole, ktorú navštevovali poškodení, uviedla, že rodičia s ňou najskôr komunikovali. Obžalovaná deti pravidelne vedela ospravedlniť, no len po dátumy, ktoré sú uvedené v obžalobe, na tie ospravedlnenia nemala, poukázala na svoju výpoveď z prípravného konania. Vždy na konci mesiaca uzatvárali dochádzku spolu s triednym učiteľom. Matku informovala prostredníctvom SMS o potrebe ospravedlnení. V období ako je uvedené v obžalobe viazla komunikácia s rodičmi. Matka v mesiaci apríl aj doniesla ospravedlnenku, ale bol už uzavretý mesiac. Čítala sa časť zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania zo 16.01.2020 na č.l. 108-109, z ktorej vyplynulo že matku kontaktovala už v máji 2019 formou správ, popísala aj neospravedlnené hodiny detí v dňoch ako bolo uvedené v obžalobe no vrátane 18 až 21.06.2019. S otcom detí komunikovala až koncom školského roka, keď prišiel do školy s družkou no ona už mala hodiny uzavreté, keď doniesli dodatočné ospravedlnenie. V školskom roku novom už so P. problémy nie sú.

Z prečítaných listín na č. I. 2 až 5 vyplýva, že oznámenie o neospravedlnených absenciách detí C. a P. C. bolo Strednou odbornou školou zaslané Mestu Partizánske, ktoré oznámenie odstúpilo dňa 10.06.2019 polícii.

Podľa výpisov o školskej dochádzke detí na č.l. 129-139 zo záznamov SOU Jána Antonína Baťu v Partizánskom vyplýva, že za apríl 2019 majú mal. C. J. P. absencie na vyučovaní v dňoch 2,3,4,5 vždy po 6 vyučovacích hodinách teda spolu každý 24 neospravedlnených vyučovacích hodín - ide o praktické vyučovanie, okrem toho majú evidovaných každý 60 ospravedlnených hodín za apríl 2019. Mesiac máj

2019 má každé z detí neospravedlnený celý, teda 2,3,7,9,10,14,15,16,17,21,22,23,24,28,29,30,31.máj spolu 102 neospravedlnených hodín každé z detí - rovnako ide o praktické vyučovanie. Za mesiac jún 2019 majú deti neospravedlnené dni 11,12,13,14,18,19,20,21. jún. za každý deň 6 hodín spolu 48 neospravedlnených hodín každé z detí. Dni 4,5,6. júna spolu 18 hodín má každé z detí ospravedlnené. Pokiaľ ide o teoretické vyučovanie obe deti majú neospravedlnené 4 hodiny dňa 06.05.2019, 5 hodín dňa 13.05.2019, 5 hodín dňa 20.05.2019, 6 hodín dňa 27.05.2019, 4 hodiny dňa 03.06.2019, 5 hodín dňa 10.06.2019 a 4 hodiny dňa 17.06.2019.

Podľa písomnej správy MUDr. Evy Gondovej, všeobecnej lekárky pre deti a dorast, zo dňa 14.08.2019 na č.l. 140 pre účely trestného konania lekárka uvádza, že mal. C. a P. neboli v roku 2019 ošetrení v jej ambulancii pre ochorenie. Ospravedlnenky odmietala písať, avšak pre nátlak rodičov ich napísala vo vzťahu k mal. P. na dni 08.04. do 17.04.2019, od 03.06. do 07.06.2019 a u mal. C. od 08.04. do 17.04.2019, od 01.05. do 31.05.2019 a od 03.06.2019 do 07.06.2019. Otca mala upozorniť, že z toho môžu byť problémy, že u detí choroby na tieto dni nevykazovala. Odôvodnenie sa malo týkať väčšinou zlého zdravotného stavu matky, resp. jej hospitalizácie, kedy boli údajne v Bratislave. Ďalej popisuje, že riešiť problémy v ich komunite je pomerne náročné. Mnohí boli zvyknutí chodiť len tak pre ospravedlnenku.

Podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie detí na č.l. 141, 142 je odtlačok pečiatky s dátumom 25.04.2019 pri zázname od 08.04. do 17.04.2019 a odtlačok 03.06.2019 pri zázname 01. -31.05.2019 a 03. - 07.06.2019, týkajúc sa C. C., k pečiatke lekára je pripísané "na žiadosť rodičov". U P. C. je odtlačok pečiatky s dátumom 25.04.2019 pri zázname od 08.04. do 17.04.2019 a odtlačok 03.06.2019 03. - 07.06.2019, k pečiatke lekára je pripísané "na žiadosť rodičov".

Podľa lekárskeho správ MUDr. Aleny Čaradskej z 13.03.2019 a 19.09.2019 bola mal. vyšetrená 13.03.2019 pre ochorenie štítnej žľazy.

Podľa fotokópie časti žiackej knižky mal. C. C. na č.l. 144 -145 má tento ospravedlnenku s pečiatkou lekára na 08. - 17.04.2019, zakrúžkovaný je aj interval 25-30.4 a tiež 01.-31.05.2019 a 03.- 07.06 2019.

Podľa ftc. SMS správ bola na t.č. +XXXXXXXXXXXX s označením C. na č.l. 146-148 boli dňa 20.02.2019 25.03.2019, 30.04.2019, 02.05.2019 30.05.2019 zasielané výzvy na preukázanie ospravedlnení detí v škole.

Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 16.09.2019 na č.l. 149 sú mal deti C. a P. vedené od roku 2019 ako deti s problémovým správaním z dôvodu spáchania priestupku mal. C.. Obe deti boli v škol. roku 2018/2019 žiakmi 1. ročníka SOŠ Jána Antonína Baťu v Partizánskom. Škola úrad prvýkrát informovala o neospravedlnených hodinách v mesiaci máj 2019. Ml. C. má v školskom roku 2019/2020 už ukončenú povinnú školskú dochádzku mal. P. opakuje ročník. Zo strany úradu bola viackrát vykonaná terénna sociálna práca v dom. prostredí detí, no vždy neúspešne. Až po súčinnosti s MsÚ Partizánske bol na pôde úradu vykonaný poradenský pohovor s matkou detí, vysvetlené všetky kroky a opatrenia v súvislosti so zanedbávaním školskej dochádzky detí, bolo jej poskytnuté soc. a odb. poradenstvo, ktoré odmietla. Uviedla, že s deťmi nemá nijaké výchovné problémy a deti matku v domácom prostredí poslúchajú.

Podľa registra obyvateľov boli na č.l. 151-152 boli zistené generácie obžalovaných aj detí. Obžalovaní majú spolu tri deti, najstarší U. je dospelý.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MSSR na č. l. 155-160 bola obžalovaná od 13.11.2015 do 26.07.2018 spolu 8 krát postihnutá za priestupky najmä proti pravidlám cestnej premávky. Obžalovaný bol od 23.06.2015 do 07.04.2019 dvadsaťpäťkrát postihnutý za priestupky najmä proti pravidlám cestnej premávky no aj proti majetku.

U obžalovanej sa prihliada podľa registra trestov na č.l. 161 na jedno odsúdenie. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/74/2019-171 zo dňa 29.11.2019, doručeným jej 06.12.2019, právoplatným dňa 17.12.2019 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 61

ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., jej bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať sprostredkovateľskú činnosť s ojazdenými motorovými vozidlami v trvaní 24 mesiacov.

U obžalovaného sa prihliada na jedno odsúdenie. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/107/2002 právoplatným dňa 24.03.2007 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestných činov podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 118 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. § 235 ods. 1 Tr. zák. a § 247 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace so zaradením do 1. NVS, tiež na trest prepadnutia vecí. Podmienečne bol prepustený dňa 09.09.2008, osvedčil sa 12.03. 2011.

Prokurátorka v záverečnej reči zotrvala na obžalobe, skutku a právnej kvalifikácii ako v obžalobe a navrhla obžalovanej uložiť súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. za uloženia skúšobnej doby v prvej polovici zákonného rozpätia, a zrušenia výroku o treste vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/74/2019, tiež trest zákazu činnosti ako vo veci sp. zn. 2T/74/2019. Obžalovanému navrhla uložiť trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a uloženia skúšobnej doby v prvej polovici zákonného rozpätia. Obžalovaní vinu popreli.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k právnemu záveru, že obžalovaní sú vinní zo spáchania skutku ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku, ktorý súd upravil podľa výsledku dokazovania a svojim konaním naplnili bez dôvodných pochybností zákonné znaky len skutkovej podstaty prečinu prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Obžalovaných obhajoba spočívala v tom, že deti boli v období, keď nechodili do školy vždy choré, neschopné dochádzky do školy. Argumentovali aj rodinnými dôvodmi, ktoré mala škola ospravedlňovať. Popierali tiež, že deti nechodili do školy celý súvislý čas uvedený v obžalobe. Matka mala na deti dohliadať, nemala mať vedomosť o tom, že deti v škole nie sú pokiaľ ich tam zaviedla, či vystrojila. Argumentovala aj svojim zdravotnými problémami, keď ju zastupoval jej druh - obžalovaný. Ten zas popieral akékoľvek hrozby lekárke, tá mu mala dať ospravedlnenia na dni, kedy boli deti skutočne choré, pričom nešlo o len formálnu ospravedlnenku. Rodičia najmä obžalovaná argumentovala aj tým, že s deťmi ani vždy k lekárke neprišla, pretože tá ordinovala aj "po telefóne", sama lekárka mala takýto postup používať, aby jej do čakárne nechodili deti s infekčným ochorením, alebo aby sa jej tam nezhrmažďovali tí, ktorých osobné vyšetrenie nie je nutné.

Súd obhajobu rodičov považuje za nevierohodnú a za snahu vyvinúť sa z trestnej činnosti, pričom jedným tvrdením, ktoré sa sčasti preukázalo a je relevantné, ktoré aj súd zohľadnil je postup lekárky, kedy táto niekedy skutočne nevyžadovala osobné vyšetrenie dieťaťa, a tak sa mohlo najmä v spojitosti s tým, že dieťa neprišlo na kontrolu stať, že liečba mohla byť ukončená svojvoľne rodičom a ospravedlnenka zabezpečovaná dodatočne. Lekárka však aj takéto ochorenia dieťaťa evidovala - no aj sú zaevidované aj v zdravotnej karte detí v tomto prípade: lekárka totiž neeviduje v zdravotnej karte "ospravedlnenky", ale dobu liečby dieťaťa. Obdobia, kedy deti nechodili do školy a mali neospravedlnené hodiny, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku však nezahŕňajú ani jedno takéto vyšetrenie na diaľku, ide o hodiny, ktoré nie sú pokryté nijakou ani len dodatočnou či "fiktívnou" ospravedlnenkou. U mal. C. C. ide o neospravedlnené hodiny v dobe od 02.04.2019 do 05.04.2019 (24 hod. prax) a od 10.06.2019 do 21.06.2019 (48 hod. prax + 9 hod. teória) spolu 81 hodín, u mal. P. C. od 02.04.2019 do 05.04.2019 (24 hod. prax), od 01.05.2019 do 31.05.2019 (102 hod. prax + 20 hod. teória) a od 10.06.2019 do 21.06.2019 (48 hod. prax + 9 hod. teória) spolu 203 neospravedlnených hodín.

Hoci súd má za to, že aj obdobia, ktoré uviedla lekárka vo svojom písomnom vyjadrení polícii a na súde, kedy mala dať ospravedlnenky na vyžiadanie obžalovaného pre deti, z veľkou pravdepodobnosťou zahŕňali aj časové úseky, kde deti vôbec neboli choré, keďže sama lekárka pripustila, že mohla v tom období "vyšetrovať na diaľku", tak sa nedá bez dôvodnej pochybnosti určiť žiaden konkrétny deň, ktorý spadal pod tento postup ani deň kedy rodičia ochorenie detí v čase "natiahli" a dodatočne pýtali za toto obdobie ospravedlnenie. Iným spôsobom ako tým, ktoré súd uvádza a jeho obsahom je výrok rozsudku a tam uvedené časové obdobia, sa nedá presne označiť zavinené obdobie ani určiť počet neospravedlnených hodín detí, ktorý by nebolo možné z hľadiska zavinenia spochybňovať. Súd tak opakuje, že ide o len čas, ktorý nie je pokrytý ani len záznamom od lekárky o dodatočnej evidencii ochorenia z jej dokumentácie a vychádzajúc z dochádzky v triednej knihe. Je však potrebné uviesť, že

deti mali ďaleko viac hodín formálne ospravedlnených a zo záznamov z dochádzky nechodili do školy súvisle v podstate od začiatku apríla do 21. júna 2019. Súd upravil aj dobu páchania trestnej činnosti podľa výsledku dokazovania, pretože z neho vyplynulo, že neospravedlnené absencie neskončili dňom 17.06.2019 ako v obžalobe, ale sú evidované až 21.06.2019.

Súd považuje za preukázané, že obžalovaní v uvedenom období mali jednoznačne vedomosť, že deti do školy nechodia, deti choré neboli, ani len dodatočne a formálne pre toto obdobie sa ospravedlnenky nesnažili zabezpečiť ani nezabezpečili, deti sa nachádzali v domácnosti rodičov, alebo ich nasledovali tam, kde sa rodičia nachádzali. Je pravdepodobné, že v tomto období, tak ako aj napríklad obžalovaný uviedol, boli navštíviť rodinu bližšiu či vzdialenú, boli aj v Českej republike, mohli byť aj za matkou či sprevádzať matku na vyšetreniach, tak alebo onak, do školy nechodili, hoci neexistoval žiaden dôvod pre ich absenciu. Obžalovaní poukazovali na zvyky rómskej komunity prejavíť spolupatričnosť aj účasťou na pohreboch vzdialenejšej rodiny, známych, či návštevami chorých atď. Spoločnosť a konkrétne škola však určuje primeranú mieru ospravedlnení z "rodinných dôvodov", v opačnom prípade by dochádzka detí do školy skĺzla do ľubovôle rodičov a ich zvykov. Napokon aj tieto rodinné dôvody treba preukázať a vo vzťahu ku škole ospravedlniť minimálne dodržaním formy. Obhajoba spočívajúca v údajnom telefonáte učiteľom zlyháva na absencii ospravedlnení napríklad v žiackej knihe a absencii komunikácie so školou, pretože práve školy musela opakovane matku vyzývať, aby dokladala ospravedlnenia. Na povinnosti bola matka upozorňovaná aj školou aj Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom. Rodičia nepochybne v zavinenom období mali povinnosť zabezpečiť povinnú školskú dochádzku detí do školy, obaja boli s deťmi v kontakte, obaja rodičia boli v kontakte navzájom, nemožno ani spochybňovať vedomosť rodičov o ich povinnosti preukazovať dôvody, prečo dieťa do školy nechodí, je to každoročnou súčasťou poučení rodičov napríklad pri rodičovských združeníach o povinnosti rešpektovať školský poriadok ani nehovoriac, je to elementárnou povinnosťou rodičov byť iniciatívny v preukazovaní dôvodov neúčasti na školskej dochádzke detí, nie povinnosťou školy opakovane rodičov na zanedbávanie povinností upozorňovať, žiadať ospravedlnenia či podriaďovať sa svojvôli rodičov, to bez ohľadu na zdravotný stav rodičov. V tomto prípade ani nebolo pochyb a matka detí ani netvrdila, že by bola hospitalizovaná významnú časť zavineného obdobia, spomínala najmä vyšetrenia ba vycestovanie na návštevy do Českej republiky.

Aj keď obžalovaní ako rodičia detí úmyselne umožnili deťom viesť záhaľčivý život - pretože im umožnili záškoláctvo a takýto spôsob života v deťoch podporovali, keďže aj z ich vyjadrení je zrejmé, že v konečnom dôsledku niekoľko mesačné nedochádzanie do školy považujú za ničím nie výnimočné, pokiaľ je čo i len formálne ospravedlnené, na druhej strane nemali v úmysle, aby deti tým, že nebudú chodiť do školy spustili, neopustili ich, vykonávali stále nad nimi osobnú starostlivosť - hoc svojským spôsobom vo vzťahu k školským povinnostiam. Z nedbanlivosti však deťom spustnúť umožnili, výsledok bol ten, že deti v uvedenom období nepokračovali v povinnej školskej dochádzke vedome či nevedome preberali vzory správania rodičov. Súd teda dospel k právnomu záveru, že z hľadiska zavinenia ide o vedomú nedbanlivosť podľa § 16 písm. a/ Tr. zák., pokiaľ ide o vnútorný postoj páchatel'ov ku protiprávnemu konaniu a jeho výsledku.

Pretože je obdobie páchania trestnej činnosti rozdelené časovým obdobím u každého z detí zvlášť ako vo výroku rozsudku, nemožno to považovať za páchanie skutku závažnejším spôsobom konania - páchanie trestného činu po dlhší čas. Toto zavinené obdobie nedosahuje dĺžku ani jedného školského polroka, pričom hoci neexistuje zákonom stanovený matematický výpočet na určenie "dlhšieho času", je potrebné všetky skutočnosti posudzovať individuálne, malo by ísť o obdobie, kedy je dieťa páchaním trestnej činnosti vystavené nepriaznivým následkom vo výraznejšej intenzite, a súd má za to, že by malo ísť o obdobie presahujúce aspoň školský polrok (k tomu rozsudok Krajského súdu Košice 4To/107/2013 z 12.02.2014), rovnako odvolacím Krajským súdom v Trenčíne uznesením 23To/101/2019 z 18.11.2019 potvrdený rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/91/2017 z 08.07.2019. Preto súd skutok právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, spáchaný rovnako vo forme vedomej nedbanlivosti.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest

musí mať najmä prevýchovný účinok, tiež aby trest mal čo najmenší vplyv na rodinu a blízke osoby páchatela.

Súd obžalovanej ukladal trest súhrnný, pretože skutok bol spáchaný skôr ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/74/2019-171 zo dňa 29.11.2019, doručený jej 06.12.2019, právoplatný dňa 17.12.2019. Súd nemôže ukladať trest miernejší ako v skoršom rozhodnutí, ukladá trest podľa trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného. V tomto prípade je to zákonné rozpätie 6 až 36 mesiacov odňatia slobody.

U obžalovanej prihliadol k jednej priťažujúcej okolnosti a to, že spáchala viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože súd ukladá trest aj za trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/74/2019. Neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Za prevahy priťažujúcich okolností súd mal možnosť ukladať trest v rámci zákonného rozpätia 16-36 mesiacov odňatia slobody. Súd obžalovanej uložil trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Na dosiahnutie účelu trestu aj s prihliadnutím na skutkové okolnosti a následky, ktoré nie sú závažné a predsa aj to, že ani pedagógovia neuvádzali, rovnako ani lekárka detí, že by boli deti nejako zanedbávané, či boli s nimi výchovné problémy pred skutkom, súd ukladal trest s podmiennečným odkladom. Súd zo skoršieho trestného rozkazu, ktorého výrok o trest rušil, prevzal trest zákazu činnosti v rovnakej výmere, pretože na tento druh trestu sa viazalo vlastné váženie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (trest zákazu činnosti by ako samostatný len pre skutok v obžalobe neprichádzal v úvahu).

Súd obžalovanému uložil trest peňažný a vo výške 600,-€, a náhradný trest vo výške 6 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý. Súd u obžalovaného neprihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. pretože jediné odsúdenie na ktoré sa v rámci ukladania trestu môže prihliadať je za majetkovú trestnú činnosť ešte z marca 2007, pričom z nepodmienečného trestu bol prepustený podmiennečne v septembri 2008, teda viac než 10 rokov pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci. Súd rovnako poukazuje na to, že z hľadiska plnenia rodičovských povinností nezlyhal inak ako pri zabezpečení plnenia školskej dochádzky detí a to v žalovanom období. Náhradný trest na 6 mesiacov v prípade úmyselného zmarenia peňažného trestu súd tiež považuje za primeraný.

Súd u rodičov pri ukladaní trestu prihliadol aj na to, že trest má mať čo najmenší vplyv na rodinu páchatelov, v tomto prípade najmä na ich maloleté deti, o ktoré sa starajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.